

kussion. Kan vi gøre det smartere? Kan vi gøre det på en anden måde, så adfærdseffekten af de grønne afgifter faktisk også blev større? For det er jo det, der er fidusen med de grønne afgifter, som Venstre hele tiden glemmer, det er jo et forsøg på at få folk til at spare på ressourcerne. Og hvis man kan omlægge det, så adfærdseffekten bliver større, synes vi da, det er utrolig positivt.

I forhold til skattestoppet, som fru Gitte Lillelund Bech var inde på, og som også andre Venstrefolk har været inde på tidligere, er hele pointen og problemet med skattestoppet jo, at det her er rent selvbinderi. Det gør, at man i Venstre overhovedet ikke vil kunne bevæge sig de næste 10 år. Man kan ikke ændre nogen skatter, man kan ikke engang bidrage til et kraftvarmeforlig. Man kan ingenting.

Et skattestop er jo ikke at holde skatterne i ro. Et skattestop betyder reelt skattelettelser, fordi man siger, jamen så holder vi det hele fast, som det er. Og uanset at de offentligt ansatte skal have mere i løn, må vi ikke sætte skatten op tilsvarende. Det er jo problemet. Skal vi så sige til de offentligt ansatte, at de ingen lønstigninger må få i den tid, Venstre eventuelt sidder i regering, for ellers kan Venstre ikke holde deres skattestop?

(Kort bemærkning).

Thorkild B. Frandsgaard (UP):

Fru Pernille Blach Hansen svarer mig ikke rigtig på, om regeringen mener, at det er for meget, at de, der arbejder, betaler mellem 64 og 74 pct. til det offentlige af de penge, de slider og slæber for hver dag.

Men noget andet, jeg kan forstå at fru Pernille Blach Hansen er enig med mig i, er, at der er for lidt forskel; de mennesker, der arbejder, skal kunne mærke, at de får noget for det.

Så spørger fru Pernille Blach Hansen mig – selv om det er sjældent, at ordføreren stiller spørgsmål, men det er helt i orden – om det ikke var bedre at sætte dagpengesatserne ned. Ja, jeg var ikke klar over, at det var den vej, regeringen ville, det var da noget af en oplysning. Men ved at sætte dagpengesatserne ned får de ikke mere tilbage, dem der arbejder. Det var faktisk det, jeg hellere ville.

Men jeg kan sige til fru Pernille Blach Hansen, at hvis regeringen ikke tager det høje skatte- og afgiftstryk, som er på dem, der arbejder, der afleverer imellem 64 og 74 pct. i skat, alvorligt, ja, så vil det komme helt af sig selv, at dagpengesat-

serne bliver sat ned, og det kommer mange andre også til at føle.

(Kort bemærkning).

Søren Kolstrup (EL):

Vi er opmærksomme på de nedslidte skoler, åh, vi er allerede i gang med renoveringen af dem, rolig, rolig, siger den socialdemokratiske ordfører, her går det godt. Men samtidig med at vi står her og taler, beslutter man rent faktisk i kommunerne, at skoler skal nedlægges, at småfolks skolevej skal være længere og længere.

Jo, men det ordner vi ved nogle forhandlinger, siger den socialdemokratiske ordfører. Men er dette væsentlige velfærdsspørgsmål? Er det et forhandlingsspørgsmål, eller er det sådan, at Socialdemokratiet er indstillet på og kan garantere, at man vil en statslig finansiering af det her område, så det ikke bare er et spørgsmål om lidt råhyggeforhandlinger, men en garanti til kommunerne om, at man vil finansiere det her afsindig væsentlige velfærdsområde?

(Kort bemærkning).

Christian Mejdahl (V):

Skal fru Pernille Blach Hansens svar til mig om plads til skattestoppet forstås sådan, at regeringen alligevel går og planlægger skattestigninger, som den plejer, selv om man lover det modsatte? Jeg kan ikke tolke svaret anderledes. Det lyder, som om der er en mærkbar forskel på skattestop og så det at holde skatterne i ro, men så er det da i hvert fald bekræftet.

Så fik jeg ikke svar på mit spørgsmål om, hvordan det gik med løfterne fra 1993 om faldende arbejdsmarkedsbidrag, hvis arbejdsløsheden faldt, og hvilke var løfterne i anno 2001? Det kan være interessant for en bred kreds af den danske befolkning at vide det, og det kan vel ikke passe, at fru Pernille Blach Hansen er mundlam på det område?

(Kort bemærkning).

Pernille Blach Hansen (S):

Hr. Thorkild B. Frandsgaard har gjort sig stor umage for at misforstå, hvad jeg sagde. Jeg sagde ikke, at regeringen eller Socialdemokratiet går ind for at sænke dagpengeniveauet. Jeg spurgte, om det var hr. Thorkild B. Frandsgaards alternativ, da han så gerne ville tale om, at det skal kunne betale sig at arbejde.

Det er nemlig ikke den vej, vi gerne vil gå. Vi har faktisk med vilje valgt at sige, at vi gerne vil have et højt kompensationsniveau, hvis man bli-